

Posudek oponenta diplomové práce

Současné myslivecké zvyky a obyčeje jako sociální kontrola myslivosti na příkladu středočeských a jihočeských mysliveckých komunit a jejich společných lovů

Autor práce: Bc. Klára Sztymonová

Ústav etnologie FF UK, 2017, 82 s.

Diplomová práce Kláry Sztymonové disponuje nejen jedním z nejdélších názvů absolventských prací předložených v posledních letech k obhájení na Ústavu etnologie, ale i tématem, které je dnes z mnoha důvodů aktuální; myslivci a myslivost se v poslední době objevují v mediálních diskusích až nečekaně často a v dříve nemyslitelných kontextech (vedle diskuse ohledně práva na držení zbraní třeba i v diskusích ohledně domobrany a ochrany státních hranic).

Práce Kláry Sztymonové je dovedně strukturovaným a dobře napsaným textem, který se snaží představit specifickou vrstvu expresivní kultury současných českých myslivců, nativně/emicky nazývanou “myslivecká tradice”, pro kterou jako analytický/etický termín volí “tradiční” termín české etnografie “zvyky a obyčeje” v pojetí Václava Frolce; k tomuto fenoménu přistupuje především pomocí terénní (částečně insiderské) zkušenosti získané v letech 2015 a 2016, kombinované s prací s literaturou. Snahou autorky je srovnat v této oblasti mysliveckou “teorii” s reálnou sociální “praxí”. Tento cíl se jí do značné míry podařilo naplnit; za nejcennější část práce proto považují celou řadu drobných zajímavých postřehů z terénu, které názorně ukazují, jaký v této oblasti existuje prostor k sociálnímu manévrování, jaká je sociální dynamika tohoto prostoru, a v neposlední řadě i zda existují lokální specifika jednotlivých mysliveckých spolků. Podstatnou část myslivecké “tradice”, pokud jsem tedy četl práci dobře, představují v současnosti především nejružnějším způsobem ritualizované praktiky prováděné před začátkem a hlavně po ukončení lovu, do značné míry spojené s tzv. “úctou ke zvěři”. Sociální kontrola uvedená v názvu práce je v textu tematizována v podobě tzv. mysliveckých soudů, které v současnosti podle autorky fungují spíše jako zábavná festivita; roli sociální kontroly tak dnes přebraly spíše neformální dialogy a veřejné hodnocení mysliveckých praktik jednotlivce.

Jako relativně problematickou je možno vnímat analytickou a interpretační úroveň práce; ačkoli autorka místy uvádí zajímavé postřehy, které občas dává do širších souvislostí, její text má z podstatné části deskriptivní povahu. Rozšířena mohla být potenciálně i metodologická část, především o reflexi vlastní pozicionality výzkumnice ve zkoumaném

terénu. Přesto jde o práci zajímavou a v mnohém, především díky svému vhledu do pro mnohé esoterického prostředí, podnětnou.

Z výše uvedených důvodů – především z důvodu relativně malé interpretační hloubky – **předložený text doporučuji k obhajobě s hodnocením *dobře (3)* až *velmi dobře (2)* v závislosti na průběhu obhajoby.**

V Praze dne 6. 9. 2017

PhDr. Petr Janeček, Ph.D.